

Mladi vemo kaj hočemo, a smo premalo delavni

Ena izmed mnogih osnovnih organizacij ZSMS, ki delujejo v naši občini v okviru OZD, je osnovna organizacija ZSMS v GP Tehnika, delovna skupnost skupnih služb ter inženiring. Prav ta organizacija pa je bila tudi med tistimi, ki so ob dnevu mladosti nedavno prejele priznanja občinske konference ZSMS Ljubljana Center. Kaj delajo, kakšni problemi tarejo mlade in kako do večje učinkovitosti dela mladinske organizacije v združenem delu, smo se pogovarjali s predsednikom osnovne organizacije ZSMS v delovni skupnosti skupnih služb ter inženiringu GP Tehnike, Petrom Kumrom.

Koliko članov pravzaprav šteje vaša organizacija?

»Treba je reči, da smo osnovno organizacijo sicer že ustanovili, vendar nimamo evidentiranih članov. Vseh mladih je v delovni skupnosti skupnih služb ter v inženiringu 76. Mislim, da ne bi kaj dosti več dosegli s tem, da bi imeli člane evidentirane, saj bi to pomenilo zgolj člane na papirju. Na vse akcije in sestanke pa vabimo prav vse mladince, pri čemer se kot navadno odzovejo le tisti, ki resnično nameravajo delati. Teh pa je približno tretjina vseh mladih.«

In kako bi lahko ocenili delo mladih v tej osnovni organizaciji?

»Zagotovo tudi pri nas velja, da z aktivnostjo ne moremo biti zadovoljni. Predvsem se

moramo mladi zamisliti nad šibko aktivnostjo mladih komunistov v naših vrstah. Prav ti pa bi morali biti navsezadnje jedro naše organizacije. Po drugi strani pa je težko ocenjevati dejavnost mladinske organizacije le po tem, kar se vidi na zunaj. Delo mladinske organizacije bi morali čutiti v delovni organizaciji ves čas v slehernem političnem trenutku.«

Katere so tiste akcije, ki jim v vaši mladinski organizaciji posvečate največ pozornosti?

»Predvsem moram poudariti, da družbenopolitično delo pri nas še ni steklo v tolikšni meri, kot bi želeli. Kot marsikatera mladinska organizacija se ukvarjamo predvsem s športno in kulturno dejavnostjo in vsaj tu opažamo razmeroma veliko zanimanje mladih. Po združitvi GP Tehnika z orga-

nizacijo Slovenija ceste bo prišlo tudi do prestrukturiranja v mladinski organizaciji. Sicer pa je prav mladinska organizacija precej dejavno sodelovala v pripravah na sprejem novih samoupravnih aktov. Nedavno so se mladi iz vseh osnovnih organizacij ZSMS pa tudi iz naše udeležili akcije, s katero vsako leto urejamo okolico naših počitniških domov in za to akcijo je bilo med mladimi precej zanimanja. Podobno velja tudi za udeležbo na mladinskih delovnih akcijah, vendar so možnosti, zaradi delovnih obveznosti ter dopustov v poletnem obdobju v združenem delu omejene.«

Kakšno je sodelovanje mladinske organizacije s samoupravnimi organi ter drugimi družbenopolitičnimi organizacijami, kakšna je povezava s koordinacijskim svetom in ne nazadnje kakšni so stiki z občinsko konferenco ZSMS?

»Vsekakor bi mogli reči, da sodelovanje med mladinsko organizacijo ter samoupravnimi organi in drugimi družbenopolitičnimi organizacijami dobro poteka. Pri tem imamo tudi vso podporo. Sicer pa mladi v naši osnovni organizaciji (tisti, ki delamo) natančno vemo, kaj hočemo narediti in kaj vse nas še čaka.

Kar zadeva koordinacijski svet ZSMS v GP Tehnika, se je ta še zlasti v začetku svojega delovanja »obnašal« precej pokroviteljsko, čeprav smo v tem svetu mladi iz vseh osnovnih organizacij ZSMS. Morda tudi način delegiranja v koordinacijski svet ni najbolj ustrezen, saj želijo tudi tam delati mladinci, ki so najbolj aktivni in bi lahko v osnovni organizaciji ZSMS naredili še več. Vsekakor pa je jasno, da koordinacijski svet ni in ne more biti nekaj nad osnovnimi organizacijami v delovni organizaciji, pač pa je njegova vloga predvsem v usklajevanju celotnega dela mladih v neki delovni organizaciji.

V zadnjem času se malce krepí sodelovanje osnovne organizacije ZSMS z občinsko konferenco ZSMS, čeprav je treba po drugi strani reči tudi, da smo pri svojem delu skorajda povsem samostojni. Včasih pa bi vendarle potrebovali kak nasvet, kako ravnati v čisto konkretnem položaju. Sicer pa me pri delu v mladinski organizaciji (in pri tem ne mislim le na sodelovanje z občinsko konferenco) motijo že naravnost neverjetne količine papirja, raznih gradiv in podobno, ki so povrh vsega napisana dolgovozno, večkrat tudi nezanimivo in nerazumljivo. Vsekakor

nas čaka še precej dela, če hočemo, da bo sistem obveščanja resnično takšen, kakršnega potrebuje delovni človek in občan za odločanje v delegatskem sistemu.«

Katere so zdaj tiste naloge, ki predvsem čakajo mlade v osnovni organizaciji ZSMS delovne skupnosti skupnih služb in inženiringa GP Tehnike?

»Predvsem si bomo morali prizadevati za to, da bomo tudi druge mlade spodbudili za delo v osnovni organizaciji, nato pa se bomo usmerjali v družbenopolitično delo, s katerim se zdaj dosti premalo ukvarjamo. Sprejeli smo tudi akcijski program, za katerega res ne bi mogli reči, da ni zanimiv za mladega človeka. Še posebej pa je program tak, da bi bili družbenopolitična organizacija v pravem pomenu besede, če bi ga v celoti uredničili. Navsezadnje res ne moremo biti zadovoljni le s tem, da mladi v glavnem pripravljamo razne proslave in športna tekmovanja, čeprav zanimanja za to seveda ne manjka. Posebno pozornost bomo posvečali medsebojnemu odnosom ter še bolj dejavno kot doslej sodelovali pri sprejemanju samoupravnih aktov.«

T. Keršmanc

KLINIČNI CENTER V LJUBLJANI

Pojem za najboljše, pa vendar...

Klinični center v Ljubljani je pojem: za najboljše. Vse, od medicinskih strokovnjakov in storitev do opreme. Le malokateri si pod tem pojmom predstavljajo tudi tisto, kar ni najboljše, celo slabše je kot marsikod drugje – če pogledamo najbližje – po naši Sloveniji. Po ogledu prostorov, v katerih zaseda okulistika in tistih, kjer delajo nevrologi s svojimi pacienti, se človek lahko zave, da Klinični center ni samo najmodernejša stavba z vsem kar sodi pod njene strehe. Nekaj od 32 temeljnih organizacij, kolikor jih sestavlja delovno organizacijo Kliničnega centra, tiči tudi v dotrajanih hišah, ki jih bo potrebno prej ali slej preurediti. Med temi je zagotovo na prvem mestu – problem številka ena – stara ljubljanska porodnišnica.

Problem je našel mesto v zavzetem razgovoru, ki so ga vodili predstavniki Kliničnega centra s predstavniki mesta Ljubljana. Razgovor je imel širši pomen. Botrovale so mu na eni strani ljubljanske srednjeročne smernice razvoja za bodoče petletje, po drugi strani pa tudi sklepi obeh problemskih konferenc, ki sta tekli o vprašanih Kliničnega centra v Ljubljani. Iz razgovora je mogoče povzeti, da se sklepi postopoma uredničujejo.

Od 32 TOZD Kliničnega centra je 28 medicinskih. Med zaposlenimi je 13 odstotkov delavcev z visoko izobrazbo. Od teh je 710 zdravnikov, med katerimi je 510 specialistov s 175 fakultetnimi učitelji.

Med bolniki, ki se zdravijo v Kliničnem centru jih je 60 odstotkov iz ljubljanske regije, 30 odstotkov iz drugih slovenskih regij, desetina iz drugih republik in pokrajin ter iz tujine.

Ob vprašanih, ki sta jih zajeli pod drobnogled problemski konferenci, so si v Kliničnem centru zadali vrsto nalog. V poldrugem letu nameravajo priti na čisto vrsti vprašani.

Delitev dela

»Skrajni čas je, da pride do delitve dela,« je bilo rečeno v razgovoru. Ugotovili bodo, katere so medicinske storitve, ki jih regionalne bolnišnice morajo opravljati, da bi nazadnje dobili pregled in izpostavili vrhunske storitve, ki jih opravljajo v Kliničnem centru. Dalje: večja delitev dela bo opravljena tudi znotraj Kliničnega centra samega. Prihodnje petletje, je bilo rečeno, bo moralo ostreje zarezati v vidik selekcije in prilagajanja potrebam občanov v Sloveniji. V tem času si bodo prizadevali tudi za ustrezno prilagajanje učnih procesov, zlasti v obeh končnih fazah študija medicine – to je stažiranja in specializacije. Pri tem so že oblikovali skupino uglednih profesorjev, v njej so tudi predstavniki Komiteja za zdravstvo in socialno varstvo ter Mestne konference Zveze komunistov v Ljubljani.

Naslednje poglavje, ki še ni zaključeno je samoupravna organiziranost Kliničnega centra. V bodoče naj bi se sedanjim 32 TOZD pridružila še Onkološki inštitut ter Zavod za transfuzijo krvi, ko naj bi nastala nova, sestavljena or-

ganizacija združenega dela. V novi SOZD, načrtujejo, bodo oblikovali enoten informacijski sistem. Brez tega si samouravljanja v pravem pomenu v Kliničnem centru ne zamisljajo.

Svobodno menjavo dela žal zaenkrat bolj ali manj tako šele imenujemo, v resnici pa ima praksa opraviti še z močnimi proračunskimi sestavinami, je bilo slišati v razgovoru. Letos, pravijo v Kliničnem centru, so le naredili korak v dogovarjanju in realno ocenili nekatere elemente, ki sestavljajo storitev.

Širitve za potrebe Ljubljane?

Za naložbe v Klinični center, so povedali v razgovoru, ni bil od leta 1974 (razen amortizacije) združen en sam dodatni dinar. V bodočem petletju predvidevajo nekatere sanacije, modernizacije, širitve pa le za potrebe regije, če se bo to pokazalo za smotno in pa novogradnjo nekaterih objektov, ki so namenjeni pretežno Ljubljani, kamor na prvo mesto sodi, so menili, porodnišnica.

Na seznam najpomembnejših nalog sodijo tudi prizade-

vanja (čemer se delavcem Kliničnega centra pridružuje Ljubljana) za prodor slovenskega znanja v svet, pri čemer ima Klinični center neusahljive možnosti.

Glede naložb, se je pokazalo iz razgovora, je kot rečeno na prvem mestu ljubljanska porodnišnica, ki v Franc Jožefovskih prostorih nima pogojev, da bi dohitevala čas, v katerem živimo. Mnogi porodniški oddelki v drugih regijah Slovenije so bolj preskrbljeni.

Zakaj bazične – najdražje raziskave?

V razgovoru so posvetili precej pozornosti bodočemu zakonu o raziskovalni dejavnosti, ki je še v osnutku. Zdravniki so se kritično opredelili do člena, po katerem naj bi zbirali sredstva za temeljno (bazično) raziskovalno delo. Bazične raziskave so najdražje, so poudarjali. Vprašljivo pa je, pokaže natančen pregled osnutka, financiranje kliničnega raziskovalnega dela. Vire financiranja za raziskovalno delo, so dejali v razgovoru, naj bi opredelil tudi bodoči zakon o zdravstvenem varstvu.

Še ena bolnišnica?

V Kliničnem centru je skrita še ena bolnišnica, je nekdo v razgovoru, ko se je prevesil zopet na vprašanje Kliničnega centra in njegovih pacientov, oprijemljivo pripomnil. Da Klinični center ni dovolj izkoriščen, so poudarjali. Iz

njegovih zmogljivosti bi lahko iztisnili tudi vse tisto, kar sedaj Ljubljana, kot zdravstvena regija do neke mere pogreša – svojo regionalno bolnišnico. Novogradnja torej ne bi bila potrebna, potreben bi bil nemara le precejšen zasuk v miselnosti, ki smo se je že navzeli v nekaj letih. Po tej bi se preje odločili za novogradnjo, čeprav bi mnogo stala, kot za to, da v Kliničnem centru izratimo zmogljivosti v celoti.

Lep dokaz, da vseh naših sedanjih instrumentov nismo dovolj precizno prilagodili možnostim in potrebam, je podatek o ekonomskem prvem polletju v Kliničnem centru, ki so ga zaključili s sto do 120 milijoni neplačanih storitev. Morebiti bi k zasuku v miselnosti pripomogla razmejitev teh storitev, kar imajo v Kliničnem centru že zastavljeno na svojo nalogo med nalogami številka ena.

Ob koncu razgovora je Marjan Rožič, predsednik Skupščine mesta Ljubljana dejal, da bi bilo koristno, če bi se o Kliničnem centru pogovarjali v okviru delegatske strukture mesta. Iztočnica je že dana, ko so predlagatelji smernice bodočega petletnega razvoja mesta odpravili prvotno pomanjkljivost ter Kliničnemu centru dali v smernicah mesto, ki mu je potrebno in potrebno Ljubljani. Direktor Kliničnega centra Franc Šifkovič je še pripomnil, da se delavci Kliničnega centra dostikrat čutijo odtrgani od Ljubljane. Zakaj?

A.Š.